

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul V — Nr. 96

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 18 mai 1993

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
196. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 860/1992	1—4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 14 din 10 martie 1993	4—5
Decizia nr. 15 din 10 martie 1993	6—7

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 860/1992

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 860/1992 privind structura Guvernului României și a aparatului de lucru al acestuia se modifică și se completează după cum urmează :

1. La articolul 4 se adaugă un nou alineat, având următorul cuprins :

„Principalele atribuții ale Consiliului pentru Coordonare, Strategie și Reformă Economică sunt prevăzute în anexa nr. 3.1.“

2. Anexele nr. 2 și 3 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 2 și 3, iar după anexa nr. 3 se introduce anexa nr. 3.1., anexate la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează :

Ministru de stat, președintele
Consiliului de Coordonare, Strategie
și Reformă Economică,

Mișu Negrițoiu

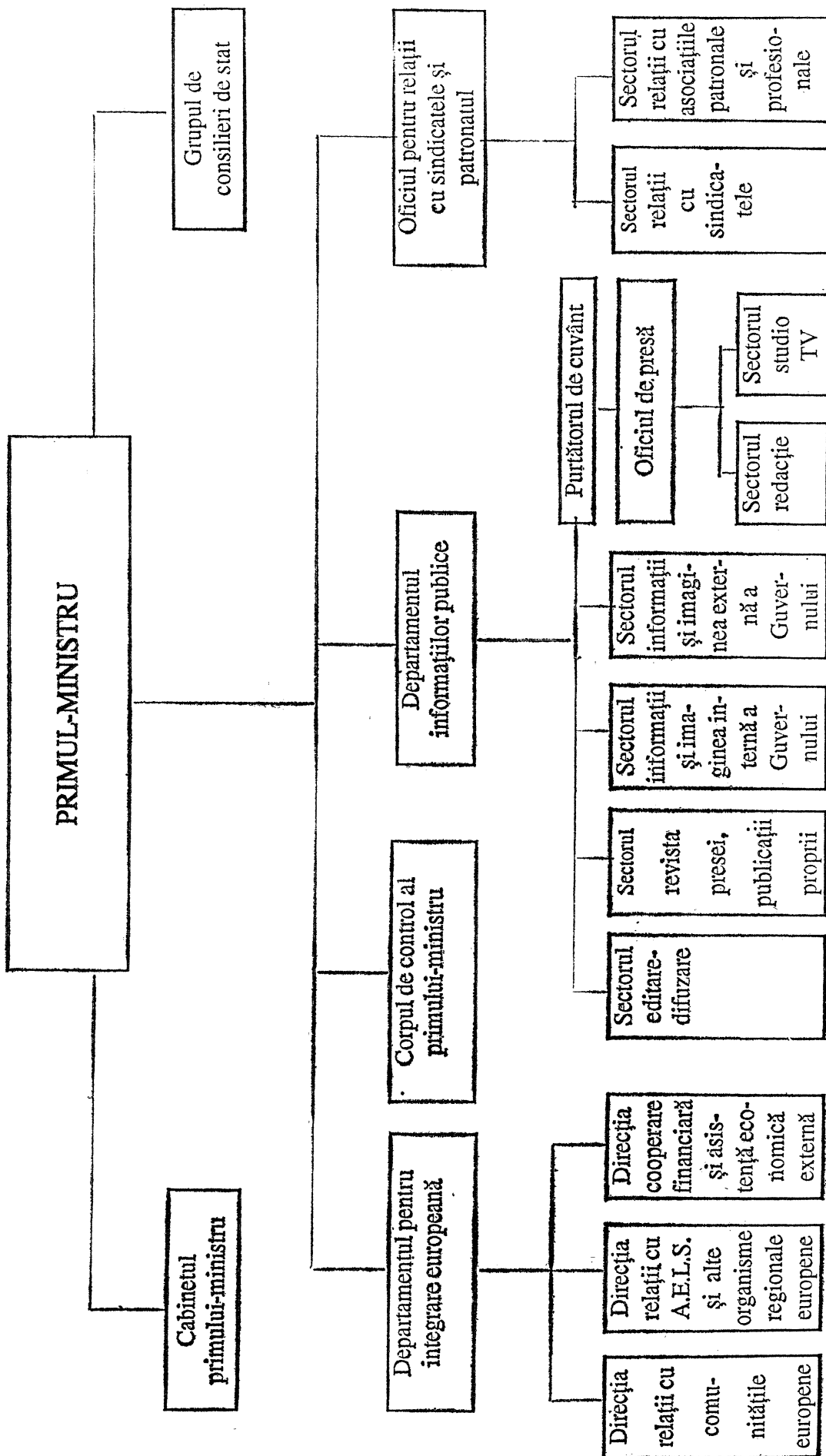
Secretarul general al Guvernului,
Viorel Hrebenciuc

Departamentul Informațiilor Publice,
Octavian Partenie

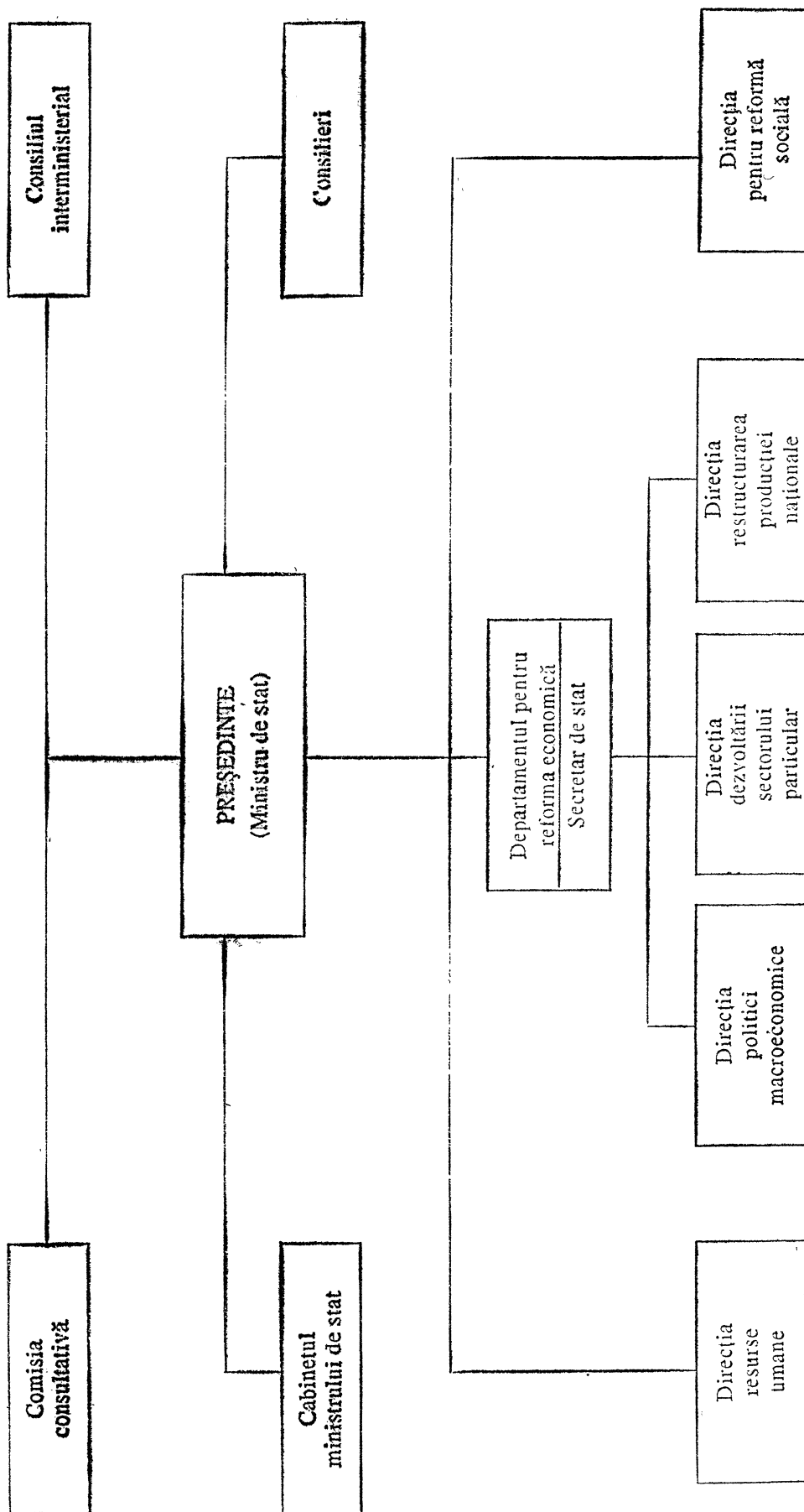
București, 29 aprilie 1993.

Nr. 196.

STRUCTURA
APARATULUI DE LUCRU AL PRIMULUI-MINISTRU

STRUCTURA
CONSILIULUI PENTRU COORDONARE, STRATEGIE ȘI REFORMĂ ECONOMICĂ

PRINCIPALELE ATRIBUȚII

ale Consiliului pentru Coordonare, Strategie
și Reformă Economică

1. Concepe programul de reformă economică al Guvernului, corespunzător evoluției actuale a economiei și societății românești.

2. Elaborează măsuri de politică economică menite să asigure punerea în aplicare a programului guvernamental de reformă economică.

3. Elaborează, împreună cu ministerele și, după caz, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, proiectele actelor normative necesare perfecționării cadrului juridic și instituțional al reformei economice.

4. Analizează, corelează și avizează toate propunerile, programele, precum și proiectele de acte normative care privesc procesele de restructurare, transformare și reformă economică supuse aprobării Guvernului sau Parlamentului.

5. Asigură comunicarea și cooperarea, precum și inițierea de consultări vizând fundamentarea programului guvernamental de reformă economică cu parti-

dele politice, sindicatele, organizațiile neguvernamentale, patronatul, mass-media și personalități ale vieții științifice.

6. Elaborează orice alte propuneri sau inițiative legate de coordonarea, strategia și reforma economică și socială, în perioada de tranziție a României la economia de piață.

Pe lângă Consiliul pentru Coordonare, Strategie și Reformă Economică funcționează Comitetul interministerial pentru conceperea, coordonarea și urmărirea aplicării politicilor de reformă, format din reprezentanți ai ministerelor și ai altor organe de specialitate ale administrației publice centrale, la lucrările cărora pot participa reprezentanți ai organismelor neguvernamentale de specialitate, ai institutelor de cercetare, precum și personalități recunoscute ale vieții economice, științifice și sociale.

Componența și numărul de membri ai comitetului interministerial se aprobă prin decizia primului ministru.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 14

din 10 martie 1993

Ioan Muraru	— președinte
Antonie Iorgovan	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Constantin Burada	— magistrat-asistent.

Completul de judecată, convocat fără citarea părților potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, examinând excepția de neconstituționalitate a Decretului nr. 223/1974 al fostului Consiliu de Stat, ridicată de reclamantul Robert Deutsch în dosarul civil nr. 4051/1992 al Judecătoriei sectorului 1 București, constată următoarele :

Robert Deutsch, cetățean român cu domiciliul în străinătate, a chemat în judecată Societatea Comercială „Herăstrău” — S.A. (fostul ICRAI Herăstrău), solicitând să se constate că este proprietarul apartamentului nr. 1 din imobilul situat în str. Brâncuței nr. 4, bloc 4, sectorul 1, București, trecut în proprietatea statului prin Decizia nr. 1214 din 19 august 1980 a Consiliului popular al municipiului București, în baza Decretului nr. 223/1974.

În subsidiar, a invocat neconstituționalitatea Decretului nr. 223/1974, în raport cu prevederile art. 36 din Constituția din 1965, pentru violarea dreptului funda-

mental al omului la proprietate, drept consacrat în documentele internaționale la care România a fost și este parte contractantă.

Judecătoria sectorului 1 București, la termenul de 2 decembrie 1992, a dezbătut cauza în fond și a amânat pronunțarea pentru 9 decembrie 1992, când, prin încheierea din aceeași dată, invocând art. 23 din Legea nr. 47/1992, a suspendat judecata și a înaintat dosarul Curții Constituționale pentru a se pronunța asupra cererii subsidiare din acțiune, respectiv a constatării neconstituționalității Decretului nr. 223/1974, fără a-și exprima însă opinia asupra excepției.

Dosarul a fost primit și înregistrat la Curte la data de 16 februarie 1993.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

luând act de susținerea reclamantului, de conținutul raportului întocmit de către judecătorul desemnat în acest scop, având în vedere dispozițiile Decretului nr. 223/1974, Decretului-lege nr. 9/1989 al Consiliului Frontului Salvării Naționale, art. 144 lit. c) din Constituție, precum și prevederile Legii nr. 47/1992, reține:

Pronunțarea deciziei în cazul unei excepții de neconstituționalitate de natura celei în cauză impune elucidarea unor probleme privind competența Curții

Constituționale, care funcționează în baza art. 140 și următoarele din Constituția României, precum și identificarea sferei acestui control, așa cum rezultă din dispozițiile constituționale.

În primul rând, urmează a se observa că prin Constituția actuală a României s-a înființat Curtea Constituțională cu rolul de a fi garantul ordinii constituționale create de către această Constituție. Ca atare, legile și celelalte acte normative emise înainte de data de 8 decembrie 1991, într-o ordine constituțională anterioară, puteau fi discutate sub aspectul constituționalității numai în raport cu acea ordine și de organismele pe care Constituția atunci în vigoare le prevedea. Acestor acte normative le sunt aplicabile normele constituționale actuale numai în măsura în care supra-vețuiesc și după 8 decembrie 1991.

Intervenția Curții Constituționale în aprecierea constituționalității unor norme juridice care și-au încetat existența înaintea datei de 8 decembrie 1991 ar fi contrară nu numai rolului și funcțiilor sale stabilite prin Constituție, ci și doctrinei juridice, ar fi o încălcare flagrantă a principiului neretroactivității legii.

În al doilea rând, competența Curții Constituționale privește numai raporturile juridice stabilite după intrarea în vigoare a Constituției din 1991. Ca atare, ea poate privi raporturile juridice născute în baza reglementărilor legale adoptate după 8 decembrie 1991 sau și în baza unor reglementări legale anterioare, dar care au rămas în vigoare, pentru că aprecierea constituționalității privește o lege sau o ordonanță care există și care deci produce efecte juridice.

În al treilea rând, este îndeobște admis și recunoscut că până în decembrie 1989 s-au comis abuzuri și ilegalități sub o legislație ea însăși abuzivă și deseori imorală. Este evident că ordinea constituțională actuală permite și impune corectări, restabiliri de drepturi, recuperări, înlăturarea nedreptăților. Chiar Decretul-lege nr. 9/1989 a fost elaborat „în scopul înlăturării imediate din legislația țării noastre a unor reglementări legale emise de fostul regim dictatorial, care prin caracterul lor discriminatoriu, nedrept, au adus grave prejudicii materiale și morale poporului român, intereselor legitime ale tuturor cetățenilor”. Autoritatea legiuitoare care a adoptat Legea nr. 47/1992, chiar și ea recunoaște aceste lucruri atunci când prin art. 26 alin. (3) stabilește că „Repararea daunelor suferite anterior intrării în vigoare a Constituției din 1991 se reglementează prin lege”.

Este evident că, în situația în care ar fi sesizată cu ilegalități și abuzuri, cu încălcări ale ordinii constitu-

ționale săvârșite înainte de intrarea în vigoare a Constituției din 1991, Curtea Constituțională nu este competentă să le rezolve.

Dacă ar face un asemenea lucru, Curtea Constituțională însăși ar încălca Constituția și principiile dreptului, pentru că ar înlătura un abuz, o ilegalitate, printr-o arogare abuzivă de competență, ceea ce este evident în afara ideii de justiție constituțională. Clarificarea și rezolvarea unor asemenea situații revin numai autorităților publice competente potrivit legii, inclusiv instanțelor judecătorești.

În speță, Decretul nr. 223/1974 a fost abrogat expres prin Decretul-lege nr. 9/1989 al Consiliului Frontului Salvării Naționale, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 9 din 31 decembrie 1989, situație în care examinarea sa astăzi sub aspectul neconstituționalității nu mai este posibilă, impunându-se aplicarea art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

Caracterul vădit nefondat al excepției rezultă și din împrejurarea că se solicită constatarea neconstituționalității Decretului nr. 223/1974, în raport cu Constituția din 1965, ea însăși abrogată la data intrării în vigoare a actualei Constituții (8 decembrie 1991).

În raport cu considerentele mai sus menționate, se constată că sub aspectul dreptului constituțional nu suntem în prezența unei excepții de neconstituționalitate, în sensul art. 144 lit. c) din Constituție, întrucât, pentru a exista, nu este suficient ca o parte să invoce în apărarea sa excepția, ci trebuie ca în mod real norma vizată prin excepție să fie în vigoare și contrară Constituției.

În speță, așa cum s-a arătat, Decretul nr. 223/1974, a cărui constituționalitate se contestă, a fost abrogat expres prin Decretul-lege nr. 9 din 31 decembrie 1989 al Consiliului Frontului Salvării Naționale, astfel că nu se mai poate pune problema cercetării conformității decretului respectiv cu Constituția din 1965 care, de asemenea, a fost abrogată în întregime la 8 decembrie 1991, situație ce obliga instanța de judecată să constate această împrejurare, să se pronunțe asupra fondului cauzei și nu să sesizeze Curtea Constituțională, așa cum greșit a procedat.

Este adevărat că urmare a trecerii imobilului în litigiu în proprietatea statului, în baza Decretului nr. 223/1974, reclamantul ar putea pretinde că a suferit un prejudiciu, însă repararea lui nu se poate realiza pe această cale deoarece, astfel cum s-a mai arătat, potrivit art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Repararea daunelor suferite anterior intrării în vigoare a Constituției din 1991 se reglementează prin lege”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 13 lit. A) c), art. 24 alin. (2) și art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E :

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate formulată de Robert Deutsch, cetățean român domiciliat în California, cu domiciliul ales în București la Maria Ciobanu, str. Duiliu Zamfirescu nr. 5, sectorul 1, în dosarul nr. 4051/1992 al Judecătoriei sectorului 1 București.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată la 10 martie 1993.

PREȘEDINTE,

prof. dr. Ioan Muraru

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 15

din 10 martie 1993

Ioan Muraru — președinte
 Antonie Iorgovan — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Constantin Burada — magistrat-asistent.

Completul de judecată, convocat fără citarea părților potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, examinând excepția de neconstituționalitate a Decretului nr. 223/1974 al fostului Consiliu de Stat, ridicată de reclamant în dosarul civil nr. 1097/1992 al Judecătoriei sectorului 1 București, constată următoarele :

Mihalcea Costică și Mihalcea Gheorghiuța au chemat în judecată Primăria sectorului 1 București, solicitând retrocedarea unui imobil situat în București, str. Aviator Mărășoiu nr. 1, sectorul 1, trecut în proprietatea statului în baza Decretului nr. 223/1974 al fostului Consiliu de Stat, prin Decizia nr. 508 din 14 martie 1981 a Consiliului popular al municipiului București.

La termenul de 24 iunie 1992 reclamantii au ridicat excepția de neconstituționalitate a Decretului nr. 223/1974 în raport cu prevederile Constituției României din 1991, iar instanța, prin încheierea din aceeași dată, a dispus suspendarea cauzei, scoaterea dosarului de pe rol și înaintarea lui Curții Constituționale, fără a-și exprima însă opinia asupra excepției.

Dosarul a fost primit și înregistrat la Curte la data de 16 februarie 1993.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Iuând act de susținerea reclamantului, de conținutul raportului întocmit de judecătorul desemnat în acest scop, având în vedere dispozițiile Decretului nr. 223/1974, Decretului-lege nr. 9/1989 al Consiliului Frontului Salvării Naționale, art. 144 lit. c) din Constituție, precum și prevederile Legii nr. 47/1992, reține :

Pronunțarea deciziei în cazul unei excepții de neconstituționalitate de natura celei în cauză, impune elucidarea unor probleme privind competența Curții Constituționale care funcționează în baza art. 140 și următoarele din Constituția României, precum și identificarea sferei acestui control așa cum rezultă din dispozițiile constituționale.

În primul rând, urmează a se observa că prin Constituția actuală a României s-a înființat Curtea Constituțională cu rolul de a fi garantul ordinii constituționale create de către această Constituție. Ca atare, legile și celelalte acte normative emise înainte de data de 8 decembrie 1991, într-o ordine constituțională anterioară, puteau fi discutate sub aspectul constituționalității numai în raport cu acea ordine constituțională și de organismele pe care Constituția atunci în vigoare le prevedea. Acestor acte normative le sunt aplicabile normele constituționale actuale numai în măsura în care supraviețuiesc și după 8 decembrie 1991.

Intervenția Curții Constituționale în aprecierea constituționalității unor norme juridice care și-au încetat existența înaintea datei de 8 decembrie 1991 ar fi

contrară nu numai rolului și funcțiilor sale stabilite prin Constituție, ci și doctrinei juridice, ar fi o încălcare flagrantă a principiului neretroactivității legii.

În al doilea rând, competența Curții Constituționale privește numai raporturile juridice stabilite după intrarea în vigoare a Constituției din 1991. Ca atare, ea poate privi raporturile juridice născute în baza reglementărilor legale adoptate după 8 decembrie 1989 sau și în baza unor reglementări legale anterioare, dar care au rămas în vigoare, pentru că aprecierea constituționalității privește o lege sau o ordonanță care există și care deci produce efecte juridice.

În al treilea rând, este îndeobște admis și recunoscut că până în decembrie 1989 s-au comis abuzuri și ilegalități sub o legislație ea însăși abuzivă și deseori imorală. Este evident că ordinea constituțională actuală permite și impune corectări, restabiliri de drepturi, recuperare, înlăturarea nedreptăților. Chiar Decretul-lege nr. 9/1989 a fost elaborat „în scopul înlăturării imediate din legislația țării noastre a unor reglementări legale emise de fostul regim dictatorial, care prin caracterul lor discriminatoriu, nedrept, au adus grave prejudicii materiale și morale poporului român, intereselor legitime ale tuturor cetățenilor“. Autoritatea legiuitoare care a adoptat Legea nr. 47/1992, chiar și ea recunoaște aceste lucruri atunci când prin art. 26 alin. (3) stabilește că „Repararea daunelor suferite anterior intrării în vigoare a Constituției din 1991 se reglementează prin lege“.

Este evident că, în situația în care ar fi sesizată cu ilegalități și abuzuri, cu încălcări ale ordinii constituționale săvârșite înainte de intrarea în vigoare a Constituției din 1991, Curtea Constituțională nu este competentă să le rezolve.

Dacă ar face un asemenea lucru, Curtea Constituțională însăși ar încălca Constituția și principiile dreptului, pentru că ar înlătura un abuz, o ilegalitate, printr-o arogare abuzivă de competență, ceea ce este evident în afara ideii de justiție constituțională. Clarificarea și rezolvarea unor asemenea situații revin numai autorităților competente potrivit legii, inclusiv instanțelor judecătorești.

În speță, Decretul nr. 223/1974 a fost abrogat expres prin Decretul-lege nr. 9/1989 al Consiliului Frontului Salvării Naționale, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 9 din 31 decembrie 1989, situație în care examinarea sa astăzi sub aspectul neconstituționalității nu mai este posibilă, impunându-se aplicarea art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

În raport cu considerentele mai sus menționate, se constată că sub aspectul dreptului constituțional, nu suntem în prezența unei excepții de neconstituționalitate, în sensul art. 144 lit. c) din Constituție, întrucât pentru a exista, nu este suficient ca o parte să invoce în apărarea sa excepția, ci trebuie ca în mod real norma vizată prin excepție să fie în vigoare și contrară Constituției.

În speță, așa cum s-a arătat, Decretul nr. 223/1974, a cărui neconstituționalitate se contestă, a fost abrogat expres prin Decretul-lege nr. 9 din 31 decembrie 1989 al Consiliului Frontului Salvării Naționale, situație ce obliga instanța de judecată să constate această împrejurare, să se pronunțe asupra fondului cauzei și nu să sesizeze Curtea Constituțională, așa cum greșit a procedat.

Este adevărat că urmare a trecerii imobilului în litigiu în proprietatea statului, în baza Decretului nr. 223/1974 al Consiliului de Stat, reclamantii ar putea pretinde că au suferit un prejudiciu, însă repararea lui nu se poate realiza pe această cale deoarece, astfel cum s-a mai arătat, potrivit art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Repararea daunelor suferite anterior intrării în vigoare a Constituției din 1991 se reglementează prin lege“.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 13 lit. A) c), art. 24 alin. (2) și art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E :

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate formulată de Mihalcea Costică și Mihalcea Gheorghiuța din București, cu domiciliul ales la profesorul Cleja Eugen, str. Pitar Moș nr. 25, sectorul 1, București, în dosarul nr. 1097/1992 al Judecătoria sectorului 1 București.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la 10 martie 1993.

PREȘEDINTE,
prof. dr. Ioan Muraru

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

ÎN ATENȚIA CITITORILOR!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are dreptul, conform prevederilor hotărârii menționate, la prima publicare a tuturor actelor normative.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege (citații, concursuri, pierderi de acte, schimbări de nume, anunțuri ale agenților economici, cereri de dobândire sau de renunțare la cetățenia română etc.), Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00—13,00, la telefon 611.77.02 sau direct la sediul acestuia din str. Blanduziei nr. 1, sector 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1993, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale, sunt următoarele :

	<u>lei/trimestru</u>
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	2.625
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	2.625
● MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	14.400
● MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	1.200
● MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	8.000
● COLECȚIA DE LEGI ȘI DECRETE	1.200
● COLECȚIA DE HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	2.000

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1993, sunt următoarele :

	<u>lei</u>
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	
— pierderi de acte, de sigilii, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anunț 1.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anunț 1.400
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anunț 2.400
— anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunț 1.800
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt 20
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	
— publicarea sentinței judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anunț 11.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi :	
— pentru agenții economici care au funcționat în anii 1991 și 1992	per anunț 8.000
— pentru agenții economici care au funcționat numai în anul 1992	per anunț 7.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană 300
— alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege	per cuvânt 20

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B. sau cu dispoziție de plată.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5,
cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București,
str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68.55.58.